

Frankrig i Dekret af 2den Febr. 1852 § 27 o. f. — Søvrigt forbeholder Flertallet sig mundtlig nærmere at begrunde de af det stillede Endringsforslag.

Et Mindretal (Andr. Sørensen) er enigt med Flertallet i Indførelse af hemmelig Afstemning, men mener, at Kandidaternes personlige Møde paa Valgdagen og den mundtlige Forhandling paa denne samt Raaringen bør bortfalde, og Stemmegibningen foregaa i hver enkelt til Valgkredsens hørende Kommune. Mindretallet ser nemlig ingen Grund til, naar vi overhovedet ville indføre hemmelig Afstemning ved Folkethingsvalgene, da ikke samtidig at gjøre Stemmeafgivningen saa let for Vælgerne som muligt. Som det nu er, har Valgstedskommunen en ikke ringe Fordel fremfor Vælgerne i Kommuner, der have en lang og besværlig Vej til Valgstedet, Noget, som selvfølgelig ofte kan afholde Vælgere, som daarlig have Tid og Raad til lange Reiser, fra at deltage i Valget. Ved derimod at henlægge Afstemningen til de enkelte Kommuner, stiftes i den Retning Sol og Vind lige mellem Valgkredsens Kommuner, og det gjøres saa let som muligt for Alle at bruge deres Valgret.

Den Vej, Flertallet ønsker at gaa, er et Fremskridt fra det Bestaaende, og Mindretallet kan derfor subsidiært slutte sig til Flertallets Forslag. Noget er altid bedre end Intet. Men ligesom alle praktiske Hensyn tale for at lade Afstemningen ske kommunevis, ser Mindretallet ikke, at der med andre Hensyn for Die kan gjøres virkelige og begrundede Indvendinger mod en saadan Afstemningsmaade. Den offentlige Forhandling fra Valgtribunen har næppe nogen særlig hverken politisk eller ethisk Betydning for Vælgerne. Gjennem foregaaende politiske Møder have Kandidaterne udviklet og forklaret deres Standpunkter; naar

Valgdagen kommer, er Agitationen endt. Der er kun det tilbage at stemme, og der ses ikke at være nogen Nødvendighed for, at Vælgere skulle reise nogle Mil alene for Afstemningens Skyld, naar denne ligesaa let og ligesaa paalidelig kan ske hjemme i Kommunen.

Mindretallet stiller derfor Endringsforslag om, at Afstemningen sker ikke alene hemmelig, men ogsaa kommunevis.

Et andet Mindretal (M. Andersen, [Odense Amts 2den Valgkreds], Dinesen, Gad og Høsch) er enigt med Flertallet i, at der i Valgmaaden til Folkethinget findes Mangler, som bør fjernes ved en Omordning. Det turde saaledes være uomtvisteligt, at den bestaaende Ordning indeholder saadanne Uligheder, at de ere ligefremme Uretfærdigheder og altsaa bør fjernes. Landets Inddeling i Valgkredse er, som oftere paavist, ved Tidens Udvikling bleven saa urimelig, at den for adskillige Kredse kan siges at være en levende Parodi paa Grundlovens Bestemmelser om Forholdet mellem Kredsenes Antal og Folketallet. En Rettelse af den Art af Uligheder, som flere Gange har været forsøgt efter Initiativ af Regjeringen, men stadig er strandet under Forhandlingerne i Folkethinget, vil derfor blive aldeles paatrængende, saasnart den i Begyndelsen af Aaret 1890 forestaaende Folketælling paany har givet Materialet til en tidssvarende Omordning. Det kan ikke vedblive, at Kredse med 5 til 10 Gange saa mange Indbyggere som andre ikke have større Ret end disse, idet hver kun vælger een Folkethingsmand; det kan endnu mindre vedblive, at store Dele af Landet, saasom Hovedstaden og nærmeste Omegn, tilføjedes i den Grad, at hver Indbygger i andre Landsdele har samme Indflydelse paa Statsstyrelsen gennem sine Repræsentanter i Folkethinget som 2 à 3 Indbyggere her;